

[Stærmose.]

Problemer. Det danske Landbrug efterspørger, saaledes som det nu engang er indrettet, og saaledes som dets strukturelle Opbygning er, fortrinsvis den unge Arbejds-kraft, og vi ved det med uomgængelige Kendsgerninger, at den unge Arbejds-kraft vil tilbyde sig med stadig faldende Tal i de næste 15 Aar. Vi gaar ud fra, at Landbruget ikke af Mangel paa Arbejds-kraft maa komme ind i en Produktionsnedgang, og naar vi ser, at der er Grænser for, hvor meget der kan mekaniseres, hvor meget af menneskelig Arbejds-kraft der kan erstattes ved tekniske Fremskridt, ja, saa synes vi, at det danske Landbrug staar foran Nødvendigheden af en helt ny Arbejds-ordning. Der er Grænser for, hvor stærkt der kan udstykkes, saaledes at man derigennem kan naa frem til en Ordning for de unge, som arbejder inden for Landbruget, og derved fastholde dem inden for Erhvervet.

Det kan ikke være nogen ideel Tilstand, at man ser frem til, at Landbrugets Ordning skal være den samme, som vi er gledet ind i det sidste Par Aar, nemlig at Landbruget faar stigende Behov for løs midlertidig Arbejds-kraft. Det kan ikke være en tilfredsstillende social Tilstand at have en Gruppe af Arbejdere ude paa Landet, som der kun er Brug for i visse kortere Sæsoner, og som kun har meget tilfældigt Arbejde i de lange Perioder ind imellem. Vi maa frem til Arbejdsforhold, Lønforhold og Prisforhold for Landbruget, som gør det muligt at faa den Arbejds-kraft, man hidtil har været vant til kommer ind i særlige Perioder, fastere knyttet til Landbruget. Det er efter min Mening den eneste Retningslinie, det er forsvarligt at trække op paa dette Felt.

Vi beklager, at man fra Regeringens Side med dette Lovforslag tager Afstand fra den principielle Linie, som ellers var fremme inden for Partiet Venstre, som flere af Partiets Kandidater repræsenterede i den sidste Valgkamp, nemlig det Helhedssynspunkt for den økonomiske Politik, som den højtærede Finansminister ved et Par Lejligheder har fremført. Et Led i den Helhedspolitik er det ogsaa under nedadgaende Konjunkturer at udvide Købekraften ved Foranstaltninger fra det offentlige Side, og vi hørte jo under Valgkampagnen Venstrekandidater hævde, at denne Ekspansion af Købekraften som et Led i det offentlige Konjunkturpolitik maatte foretages blandt andet og hovedsagelig gennem Arbejds-løshedsforsikring, saaledes at man der opretholdt en saa høj Understøttelse, at Arbejdernes Købekraft blev bevaret. Det foreliggende Lov-

forslag betyder en Desavouering af disse Synspunkter, en Desavouering af det Helhedssynspunkt paa den økonomiske Politik, som Venstres Kandidater i flere Tilfælde fremførte ved den sidste Valgkamp — jeg refererer til Professor Jørgen Pedersen —, og man desavouerer det Helhedssynspunkt paa den økonomiske Politik, som den højtærede Finansminister her har fremført.

Med Hensyn til Enkeltheder ønsker jeg blot at gøre en Bemærkning om Spørgs-maalet om Børnetilskud. Vi tilslutter os, som sagt, det socialdemokratiske Ændrings-forslag, der gaar ud paa, at Aldersgrænsen sættes til de 18 Aar, men i øvrigt ønsker vi at bemærke, at vi er imod den almindelige Børnetilskudspolitik, der er ført herhjemme gennem de senere Aar, og som stadig føres. Børnetilskuddene paa dette Omraade er et Udtryk for, at man ikke herhjemme har villet se Nødvendigheden af at føre en omfattende og værdig Familiepolitik. Vi har Børnetilskud liggende paa en halv Snes forskellige Ordninger i det sidst afsluttede Finansaar 1944—45.

De største Omraader, hvor vi har gennemført denne Ordning med direkte eller indirekte Børnetilskud, er Skattefradragene, Smørrabatkortene og Tøjkortene, men der kan nævnes mange andre Ordninger ved Siden af disse tre forholdsvis store: Enkebørnsordningen, Ordningerne med Tjenestemændenes Lønninger, de 10 Kr. pr. Maaned pr. Barn for hvert Barn ud over det første, Børnetillæggene til Invaliderentyderes mindreaarige Børn og ogsaa Børnetilskuddene til Aldersrentenydernes mindreaarige Børn, og vi kunde nævne hele den Del af Huslejelovgivningen, hvorunder man giver Tilskud til de børnerige Familier. Her har vi altsaa at gøre med Børnetilskuddene inden for Arbejds-løshedsforsikringen. Det er vor Opfattelse, at vi bør have fjernet alle disse forskellige Former for Tilskud fra de Ordninger, der er stærkt præget af Trængselbetingelser, og have dem lagt over i en almindelig Børnetilskudsordning, der virkelig giver Udtryk for et Fællesskab inden for vort Samfund, et Fællesskab, hvor vi alle slutter op om de Hjem, der har Børn at forsørge.

Vi betragter principielt det foreliggende Lovforslag som et Tilbageskridt fra et Fremskridt, som vi skulde fastholde, og hvorudfra vi skulde arbejde for yderligere Forbedringer i den kommende Tid. De socialdemokratiske Ændringsforslag tilfredsstiller os ikke, men er de bedste, der er fremkommet til Regeringens oprindelige Lovforslag, og derfor agter vi at stemme for dem.